

ทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ

Students' Attitudes Towards the Implementation of Role-playing Activities in Chinese Class

เยาวลักษณ์ วิสุทธีสิริ^{1*}, มนาภรณ์ บ้านเพิง², อัสม่า ทรศนะมีลาภ³

Yaowaluk Wisutsiri^{1*}, Manaporn Banpurng², Asama Tasanameelarp³

Received: 17 January 2024

Revised: 6 June 2024

Accepted: 21 June 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 936-240 ภาษาจีน 3 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 52 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ชุดฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน แบบสอบถามทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติ t-test dependent ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) และทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$) ผลการเปรียบเทียบพบว่าทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทัศนคติ, ภาษาจีน, กิจกรรมบทบาทสมมติ

¹ อาจารย์, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
Email: yaowaluk.w@psu.ac.th โทร: 2685 056 095

² อาจารย์, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
Email: manaporn.na@psu.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
Email: asama.ta@psu.ac.th

¹ Lecturer, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University
Email: yaowaluk.w@psu.ac.th Tel: 2685 056 095

² Lecturer, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University
Email: manaporn.na@psu.ac.th

³ Assistant Professor, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University
Email: asama.ta@psu.ac.th

Abstract

This current research aimed to compare the students' attitudes towards studying the Chinese language before and after using role-playing activities in the classroom. The sample in the present study were 52 students majoring in Chinese for Business Communication. All of them were registered in the course 936-240 Chinese 3 at Prince of Songkla University, Surat Thani Campus. The sample of the study were selected by purposive sampling technique. The research instruments included a role-playing activities package for Chinese speaking development, a questionnaire on attitudes towards studying the Chinese language, and a semi-structured interview. The statistics used to analyze the data in this study were mean, standard deviation, and dependent samples t-test. The findings revealed that the attitudes towards studying the Chinese language before using role-playing activities were at a high level ($\bar{X}=4.20$), and the attitudes towards studying the Chinese language after using role-playing activities were at the highest level ($\bar{X}=4.37$). The comparative analysis showed that the samples' post-learning attitudes towards the Chinese language learning were significantly higher than their pre-learning counterparts at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Attitudes, Chinese Language, Role - Playing Activities

บทนำ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจต่างๆ ในโลกยุคปัจจุบัน ทำให้นานาประเทศตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีน สำหรับประเทศไทยนั้น การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 และการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจของประเทศจีน ส่งผลให้ตลาดแรงงานมีความต้องการบุคลากรที่สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาจีนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลักให้ประเทศ ส่งผลให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศอีกหนึ่งภาษาที่ได้รับความนิยมและมีผู้สนใจเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถาบันอุดมศึกษาและโรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนมีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนกัน

อย่างกว้างขวาง อีกทั้ง ปัจจัยที่เกื้อหนุนอย่างเป็นรูปธรรม โดยมี การก่อตั้งสถาบันขงจื่อหลายแห่งทั่วประเทศไทย ทำให้การศึกษภาษาและวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยกำลังเข้าสู่ยุคเฟื่องฟู (ยุพกา พุกขิมา และคณะ, 2555)

ในการศึกษาภาษาต่างประเทศนั้น ทักษคติเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน เนื่องจากทัศนคติของผู้เรียนมีส่วนที่สัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ อาทิเช่น อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด สติปัญญา และสังคมรอบข้าง (Gardner, 1985) ทักษคติที่ดียังมีส่วนช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลต่อพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียนอีกด้วย นอกจากนี้ รูปแบบการสอน วิธีการสอน รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน บรรยากาศที่ไม่ดีหรือกดดันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน (สุริดา

แมนมินทร์, 2562) และผู้เรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาในระดับต่ำ แต่พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา เนื่องจากผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาที่จะใช้ในการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพในอนาคต (ดีเด่น เบ็ญฮาวัน, 2556) นอกจากนี้ผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาให้ความสำคัญต่อการนำภาษาไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตแล้ว ผู้เรียนยังคำนึงถึงโอกาสที่จะได้รับทุนการศึกษาเพื่อไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นยังต่างประเทศอีกด้วย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญมากอีกกระบวนการหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียน เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ เป็นกระบวนการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรวางไว้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนย่อมแตกต่างกันตามสภาพและลักษณะของรายวิชานั้นๆ ผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้วิธีการสอน สื่อการเรียนรู้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้ กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดภาษาจีนผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และยังฝึกทักษะการเข้าสังคมให้ผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนต้องมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนในการใช้ภาษาและความรู้ที่เรียนมาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดและฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Tipmontree and Tasanameelarp, 2019) อีกทั้งผู้เรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการนำกิจกรรม

บทบาทสมมติเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากกิจกรรมส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาจีนที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเพลิดเพลิน สนุกสนาน ผ่อนคลาย เป็นตัวของตัวเอง (เยาวลักษณ์ วิสุทธีศิริ และคณะ, 2564)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) เมื่อปี พ.ศ. 2563 โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่า ที่มีพื้นฐานภาษาจีนหรือไม่มีพื้นฐานภาษาจีน สามารถสมัครเข้าศึกษาหลักสูตรดังกล่าวได้ ซึ่งผู้วิจัยเป็นหนึ่งในอาจารย์ประจำหลักสูตรฯ ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนทุกภาคการศึกษา พบว่า ผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาจีนจะเข้าใจเนื้อหาได้ไวกว่าผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน ส่งผลให้ผู้สอนจำเป็นต้องใช้กิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาจีนที่แตกต่างกัน และเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการเรียน รวมถึงทัศนคติในการเรียนภาษาจีนก็มีบทบาทสำคัญและส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนโดยเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต สุราษฎร์ธานี เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติทางการเรียนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการรับรู้ภาษาที่สอง และเป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ Gardner (1985) ได้แบ่งทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 2 ชนิด คือ 1) ทัศนคติในเชิงผสมผสานและบูรณาการ คือ ทัศนคติประเภทที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึกในเชิงของความคิดและความชื่นชอบในตัวของภาษา เจ้าของภาษา ชื่นชมต่อภาษา และค่านิยมที่มีต่อภาษาต่างประเทศนั้นๆ รวมถึงความต้องการในการเรียนรู้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของผู้ใช้ภาษาหรือเป็นผู้ใช้ภาษาในกลุ่มภาษานั้นๆ 2) ทัศนคติในเชิงการใช้ประโยชน์ เป็นความรู้สึกหรือความต้องการที่ผู้เรียนอยากใช้ภาษาเพื่อเป็นการใช้ประโยชน์ เช่น การนำไปใช้ในอาชีพการทำงาน หรือการศึกษาต่อ การหาความร่วมมือทางด้านธุรกิจในการพัฒนาด้านต่างๆ รวมทั้งการใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือใช้ในการค้นคว้า การใช้สื่อสังคมออนไลน์ หรือสื่อต่างๆ เพื่อความบันเทิง เช่น ซีรีส์ การฟังเพลง เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศนั้นมีความเกี่ยวข้องกับความรูสึก ความคิดและทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อตัวภาษาเจ้าของภาษา ค่านิยมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศนั้น

ในส่วนของการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษานั้น มีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ทำการวิจัยไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียนภาษาจีนของ ยุพกา พุกุชมา และคณะ (2555) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า แรงจูงใจของนิสิตส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาจีน เนื่องจากคาดว่าประเทศจีนจะกลายเป็นประเทศมหาอำนาจในอนาคต ย่อมต้องการผู้รู้ภาษาจีนเป็นอย่างดีในการทำงานติดต่อสื่อสาร ส่วนด้านทัศนคติของนิสิต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาจีน เพราะสนุก สนใจวัฒนธรรม และต้องการนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่า ทัศนคติต่อวิชาภาษาจีน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีก็จะชอบและตั้งใจเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดี จะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ส่งผลให้เรียนไม่รู้เรื่องหนีเรียน จนอาจเกิดความล้มเหลวทางด้านการศึกษาได้ ผู้สอนจึงควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่แก่นักเรียน ทัศนคติเป็นคุณลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ เป็นตัวกำหนดค่านิยมของแต่ละคน การสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติที่ดี จึงเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาที่จะเสริมสร้างและพัฒนาบุคคลทั้งในทางสมองและจิตใจควบคู่กันไป นอกจากนี้ Huilin Luo และ Pimurai Limpapath (2016) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ

มีผลต่อทัศนคติการเรียนภาษาจีนโดยที่นักเรียนเพศหญิงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาจีนมากกว่านักเรียนเพศชายและโปรแกรมที่เลือกเรียนมีอิทธิพลต่อทัศนคติในการเรียนภาษาจีนโดยนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นสาขาเอกมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาจีนมากกว่านักเรียนในสาขาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ที่นักเรียนเลือกเรียนภาษาจีนเป็นสาขารอง นอกจากนี้ วรทา รุ่งบานจิต และคณะ (2559) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า การที่ผู้สอนภาษาจีนมีความน่าเชื่อถือและปฏิบัติตัวเป็นกันเองกับผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สรรวภูมิ เขียวพฤษ และจิตินันท์ ผิวนิล (2563) ที่ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่ศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรเป็นอันดับแรก เพราะในการเรียนการสอนนั้น ครูอาจารย์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่นักเรียนนักศึกษาจะนึกถึง และมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาต่อทางด้านภาษาจีน ที่พบว่า คุณสมบัติของผู้สอนทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ วิธีการสอนต่างๆ มีผลต่อตัวผู้เรียนในหลายประการ นอกจากนี้ สุภัทรา โยธินศิริกุล (2560) ได้ศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนกลางอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาให้ความสำคัญกับทัศนคติด้านความสำคัญของภาษาจีนกลางมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาเล็งเห็นว่า ภาษาจีนช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มีโอกาสหางานทำได้ง่ายและรายได้สูง อีกทั้ง นักศึกษายังมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ด้านการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะ การพูดและการออกเสียงที่ถูกต้อง โดยนำสิ่งที่เรียนไปใช้และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนอีกด้วย ทั้งนี้ เหว่ย อู่ และวัลลภา เฉลิมวงศาเวช (2565) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษาก พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษามีแรงจูงใจที่ได้รับจากครอบครัว สังคม สถานศึกษา ความต้องการของตนเอง และมีทัศนคติความสนใจที่จะเรียน ทำให้นักเรียนอยากที่จะเรียนภาษาจีนโดยครอบครัว สถานศึกษา และทัศนคติความสนใจถือว่าเป็นปัจจัยแรกๆ ที่จะช่วยกระตุ้นในการเรียนภาษาจีนให้กับเด็กนักเรียน

ในส่วนของทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ทศนีย์ จันดิยะ และคณะ (2560) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า ทัศนคติของผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศในฐานะที่เป็นเครื่องมือเพื่อรับและติดต่อสื่อสาร ช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ เมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ และศุภิกา นิรติชัย (2561) ได้ศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า ระดับทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว คือ ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปร่วมกัน พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านทัศนคติเท่านั้นที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ที่ $P < .01$ ส่วนปัจจัยอื่นก็มีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่มีอิทธิพลที่น้อยมากเมื่อเทียบกับปัจจัยทัศนคติ นอกจากนี้ ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น สุธิดา แม้นรินทร์ (2562) ได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับปานกลาง-ต่ำ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับปานกลาง-ต่ำ มีทัศนคติต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก และพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับกลาง เมื่อพิจารณาด้านทัศนคติเป็นรายด้าน พบว่า ด้านภาษาญี่ปุ่นจะช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการศึกษาต่อและการเรียนภาษาญี่ปุ่นช่วยให้มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ชุติวรรณ ปรานีธรรม (2563) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาเยอรมันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ มีจุดมุ่งหมายที่อยากไปท่องเที่ยวต่างประเทศ และพักผ่อน ภาษาต่างประเทศจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่สำคัญมาก

สำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการเรียน โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนในบริบทต่างๆ ตามบทบาทที่ได้รับ เมื่อผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการพูดภาษาจีนผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้เรียนสามารถฝึกใช้ภาษาจีนในการสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทต่างๆ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง โดย กรรณิการ์ ธีราวุฒิ (2560) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 0109431 นิทานสุภาษิตจีน โดยใช้บทบาทสมมติของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 พบว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน เกิด

ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ฝึกการคิดและวิเคราะห์ สามารถจดจำเนื้อหาภาษาจีนและช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาจีนได้อย่างดีขึ้น ทั้งนี้ ศิริดา ทาทิพย์ และ ปรีณ ทนชัยบุตร (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนฟังเข้าใจได้ดีขึ้น อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด กล่าวคือ กล่าวแสดงออกมากขึ้น ส่งผลให้การเรียนรู้อุบัติความสนุกสนาน และ สุภาวิณี โลหะประเสริฐ (2556) ได้ศึกษา การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว พบว่า หลังการจัด การเรียนรู้โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ นักศึกษากล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น รู้จักการแสดงท่าทางประกอบการพูด มีความคล่องแคล่ว มีไหวพริบ และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีขึ้นด้วย

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จำนวน 225 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกกลุ่มนักศึกษา หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 240-936 ภาษาจีน 3 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 52 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับการสอบถาม ความสมัครใจก่อนเข้าร่วมโครงการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกคนยินดีเข้าร่วมโครงการในครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

2.1 ชุดฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน จำนวน 4 สถานการณ์ ได้แก่ การกลับบ้าน (回家) การขายของ (卖东西) การนัดหมาย (约会) และการไปท่องเที่ยว (去旅行) ซึ่งเนื้อหาของกิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยคณะผู้วิจัยนำชุดฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติที่ออกแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ จำนวน 3 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำชุดฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้จริง โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 1.00-0.67

2.2 แบบสอบถามทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert โดยแบ่งระดับการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 5.00 - 4.21 เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.20 - 3.41 เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 3.40 - 2.61 เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.60 - 1.81 เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.80 - 1.00 เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยคณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 3 คน และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability).86

2.3 แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น (Pre-learning attitudes)

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 สถานการณ์ ได้แก่ การกลับบ้าน (回家) การขายของ (卖东西) การนัดหมาย (约会) และการไปท่องเที่ยว (去旅行)

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น (Post-learning attitudes)

3.4 ประเมินทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3.5 เลือกผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาเก็บข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยพิจารณาจากการตอบแบบสอบถาม จากนั้นจะสอบถามความยินยอมในการให้สัมภาษณ์โดยจะเก็บข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ยินดีจำนวน 15 คน

3.6 นำผลจากการเก็บข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และประเมินผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลคณะผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้สถิติ t-test และคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 ผลการสัมภาษณ์จะนำมารวบรวมและนำเสนอในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ประเด็นประเมิน	การทดสอบ	N = 52		ระดับ	Mean difference	t-test	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.				
1. ภาษาจีนเป็นภาษาที่น่าสนใจ	ก่อนเรียน	4.60	.64	มากที่สุด	0.11	-1.18	.24
	หลังเรียน	4.71	.52	มากที่สุด			
2. ภาษาจีนเป็นวิชาที่ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก	ก่อนเรียน	3.24	.91	ปานกลาง	0.43	-3.49	.00*
	หลังเรียน	3.67	.86	มาก			
3. ภาษาจีนเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย	ก่อนเรียน	3.86	.91	มาก	0.31	-2.66	.01*
	หลังเรียน	4.17	.65	มาก			
4. ภาษาจีนเป็นวิชาที่สนุกสนาน	ก่อนเรียน	3.90	.81	มาก	0.32	-2.59	.01*
	หลังเรียน	4.22	.74	มากที่สุด			
5. ภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมจีนต่างๆ มากขึ้น	ก่อนเรียน	4.53	.58	มากที่สุด	0.07	-0.80	.43
	หลังเรียน	4.60	.52	มากที่สุด			
6. ภาษาจีนเป็นภาษาที่จำเป็นต่อพลเมืองในยุคปัจจุบัน	ก่อนเรียน	4.43	.69	มากที่สุด	0.29	-3.19	.00*
	หลังเรียน	4.72	.48	มากที่สุด			
7. ภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น	ก่อนเรียน	4.81	.40	มากที่สุด	0.02	-0.41	.69
	หลังเรียน	4.83	.41	มากที่สุด			
8. ภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนอยากเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีนมากขึ้น	ก่อนเรียน	4.79	.47	มากที่สุด	0.10	-1.36	.18
	หลังเรียน	4.89	.32	มากที่สุด			
9. ภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนสนใจเกี่ยวกับข่าวสารธุรกิจของจีนมากขึ้น	ก่อนเรียน	4.13	.80	มาก	0.09	-0.84	.40
	หลังเรียน	4.22	.77	มากที่สุด			
10. ผู้สอนมีผลต่อทัศนคติในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน	ก่อนเรียน	4.31	.96	มากที่สุด	0.26	-1.78	.08
	หลังเรียน	4.57	.80	มากที่สุด			
11. ผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น	ก่อนเรียน	4.54	.67	มากที่สุด	0.25	-2.71	.01*
	หลังเรียน	4.79	.41	มากที่สุด			

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (ต่อ)

ประเด็นประเมิน	การทดสอบ	N = 52		ระดับ	Mean difference	t-test	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.				
12. ผู้สอนเป็นกันเอง ให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นทำให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น	ก่อนเรียน	4.67	.71	มากที่สุด	0.21	-2.25	.03*
	หลังเรียน	4.88	.33	มากที่สุด			
13. วิธีการสอนมีผลต่อความสนใจในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน	ก่อนเรียน	4.64	.56	มากที่สุด	0.15	-1.89	.06
	หลังเรียน	4.79	.41	มากที่สุด			
14. ผู้เรียนรู้สึกอึดอัดเมื่อเรียนภาษาจีน	ก่อนเรียน	2.32	1.16	น้อย	-0.24	1.37	.18
	หลังเรียน	2.08	1.17	น้อย			
15. ผู้เรียนมีความสุขเมื่อได้เรียนภาษาจีน	ก่อนเรียน	4.22	.79	มากที่สุด	0.21	-2.30	.02*
	หลังเรียน	4.43	.58	มากที่สุด			
คะแนนเฉลี่ย	ก่อนเรียน	4.20	.40	มาก	0.17	-3.63	.00*
	หลังเรียน	4.37	.30	มากที่สุด			

* P < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในรายวิชา 240-936 ภาษาจีน 3 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 52 คน พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.40 และทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.30

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นรายด้าน พบว่า 5 อันดับแรก คือ ประเด็น

ภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำหน้าในการทำงานมากขึ้น ($\bar{X}$ =4.81 และ S.D.=.40) รองลงมา คือ ประเด็นภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนอยากเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีนมากขึ้น ($\bar{X}$ =4.79 และ S.D.=.47) ประเด็นผู้สอนเป็นกันเอง ให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นทำให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น ($\bar{X}$ =4.67 และ S.D.=.71) ประเด็นวิธีการสอนมีผลต่อความสนใจในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ($\bar{X}$ =4.64 และ S.D. =.56) และประเด็นภาษาจีนเป็นภาษาที่น่าสนใจ ($\bar{X}$ =4.60 และ S.D.=.64) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นรายด้าน พบว่า 5 อันดับแรก คือ ประเด็นภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนอยากเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีนมากขึ้น ($\bar{X}$ =4.89 และ S.D.=.32) รองลงมา คือ ประเด็นผู้สอนเป็นกันเองให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นทำให้ผู้เรียนอยากเรียน

ภาษาจีนมากขึ้น ($\bar{X}=4.88$ และ $S.D.=.33$) ประเด็นภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น ($\bar{X}=4.83$ และ $S.D.=.41$) ประเด็นวิธีการสอนมีผลต่อความสนใจในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ($\bar{X}=4.79$ และ $S.D.=.41$) และประเด็นผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น ($\bar{X}=4.79$ และ $S.D.=.41$) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ($\bar{X}=4.37$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อน การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ($\bar{X}=4.20$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นในประเด็นภาษาจีนเป็นวิชาที่ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากที่สุด (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.43) รองลงมา คือ ประเด็นภาษาจีนเป็นวิชาที่สนุกสนาน (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.32) ประเด็นภาษาจีนเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.31) ประเด็นภาษาจีนเป็นภาษาที่จำเป็นต่อพลเมืองในยุคปัจจุบัน (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.29) และประเด็นผู้สอนมีผลต่อทัศนคติในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.26) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ .30 สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการนำกิจกรรมบทบาทสมมติเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรรณิการ์ ถิราวุฒิ (2560) ที่สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ฝึกการคิดและวิเคราะห์ สามารถจดจำเนื้อหาภาษาจีนและช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาจีนได้อย่างดีขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภัทรา โยธินศิริกุล (2560) นักศึกษายังมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนกลาง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและ การออกเสียงที่ถูกต้อง โดยนำสิ่งที่เรียนไปใช้และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนอีกด้วย และเมื่อนำผลการศึกษาศักยภาพของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ มาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประเด็นที่มีผลต่อทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีนมากที่สุด คือ ประเด็นภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนอยากเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศจีนมากขึ้น ($\bar{X}=4.89$ และ $S.D.=.32$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของชุลีวรรณ ปราณีธรรม (2563) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ มีจุดมุ่งหมายที่อยากไปท่องเที่ยวต่างประเทศและพักผ่อน ภาษาต่างประเทศจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่สำคัญมาก ทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทัศนีย์ จันติยะ และคณะ (2560) ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศในฐานะที่เป็นเครื่องมือเพื่อรับและติดต่อสื่อสาร ช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศอีกด้วย ประเด็นรองลงมาที่มีผลต่อทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีน คือ ประเด็นผู้สอนเป็นกันเองให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น ($\bar{X}=4.88$

และ $S.D.=.33$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรทา รุ่งบานจิต และคณะ (2559) ผู้สอนภาษาจีนมีความน่าเชื่อถือและปฏิบัติตัวเป็นกันเองกับผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุธีวรรณ ปรารถนิธรรม (2563) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญมาก การที่ผู้สอนเป็นมิตร ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนส่งผลแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสรารุณี เปี้ยวพฤษ และจิตินันท์ ผิวนิล (2563) ผู้เรียนให้ความสำคัญกับอาจารย์ผู้สอนเป็นอันดับแรก เพราะในการเรียนการสอนนั้น ครูอาจารย์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่นักเรียนนักศึกษาจะนึกถึง และมีผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา นอกจากนี้ ผลการสัมภาษณ์ยังชี้ให้เห็นว่าผู้สอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ดังข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

“อาจารย์เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาที่ดีมาโดยตลอด มีเทคนิคการสอนที่สนุกสนาน ทำให้หนูชอบเรียนภาษาจีนมากขึ้นค่ะ”

นักศึกษาหมายเลข 14

“ผมอยากเก่งภาษาจีน อยากให้อาจารย์นำกิจกรรมมาใช้ในการเรียน อยากฝึกสนทนาและการฟังบ่อยๆ และอยากให้อาจารย์ไม่กดดันจนเกินไปและเป็นกันเองกับนักศึกษาครับ”

นักศึกษาหมายเลข 39

“หนูชอบกิจกรรมบทบาทสมมติค่ะ ช่วยให้หนูกล้าพูดมากยิ่งขึ้น หนูอยากเก่งภาษาจีนเพราะหนูอยากไปเรียนต่อและทำงานที่ประเทศจีนค่ะ”

นักศึกษาหมายเลข 52

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในงานวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่ผู้เรียนให้ความสำคัญอีกหนึ่งประเด็น คือ ประเด็นภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินงานในการทำงานมากขึ้น ($\bar{X}=4.83$ และ $S.D.=.41$) โดยผู้เรียนคำนึงถึงความสำคัญของภาษาจีนที่มีต่อการงานและการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภัทรา โยธินศิริกุล (2560) เหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษา คือ ภาษาจีนช่วยให้มีโอกาสดำเนินงานในการทำงาน มีโอกาสหาเงินได้ง่ายและรายได้สูง ทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุริดา มั่นมิตร (2562) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศุภิกา นิรติชัย (2561) ภาษาจะช่วยให้มีโอกาสดำเนินงานในการศึกษาต่อและการเรียนภาษาช่วยให้มีโอกาสดำเนินงานในการทำงาน โดยทักษะด้านภาษาเป็นทักษะหนึ่งที่ช่วยเพิ่มระดับศักยภาพในการแข่งขันให้ทัดเทียมกับประชากรประเทศอื่น ดังนั้น การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาที่ดีจะช่วยเตรียมพร้อมสู่การเป็นแรงงานที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ($\bar{X}=4.37$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีนก่อนการจัด การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ($\bar{X}=4.20$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 สะท้อนให้เห็นว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาจีน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นในประเด็นภาษาจีนเป็นวิชาที่ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากที่สุด (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.43) รองลงมา คือ ประเด็นภาษาจีนเป็นวิชาที่สนุกสนาน (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 0.32) การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนรู้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นในการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดภาษาจีน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศุภาวิณี โลหะประเสริฐ (2556) ที่ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ นักศึกษากล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น รู้จักการแสดงท่าทางประกอบการพูด มีความคล่องแคล่ว มีไหวพริบ และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีขึ้นด้วย ทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริดา ทาทิพย์ และ ปรีณ ทนันทชัยบุตร (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยให้ผู้เรียนฟังเข้าใจ ตีความได้ดีขึ้น อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด กล้าพูด กล้าแสดงออกมากขึ้น ส่งผลให้การเรียนรู้เกิดความสนุกสนาน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยุพกา พุกขิมา และคณะ (2555) ได้ศึกษาแรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

และภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่า ทัศนคติของนิสิตส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาจีน เพราะสนุกสนาน สนใจวัฒนธรรม ส่งผลให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต กล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติส่งผลต่อทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งทัศนคติต่อการเรียนภาษาจีนนั้นมีความสำคัญมาก เพราะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียน ทัศนคติจึงเป็นกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ และยังช่วยให้กระบวนการเรียนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจและพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการนำพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน และทำการเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานภาษาจีน

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ Tuna Girgin สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี สำหรับการตรวจบทคัดย่อภาษาอังกฤษ และขอขอบคุณนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ ธีราวุฒิ. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 0109431 นิทานสุภาษิตจีน โดยใช้บทบาทสมมติของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยทักษิณ. วารสารอินทนิลทักษิณสาร, 12(3), 127-140.
- ชวลีวรรณ ปราณีธรรม. (2564). แรงจูงใจในการเรียนภาษาเยอรมันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, 10(2), 214-222.
- ดีเด่น เบ็ญฮวัน. (2556). ทักษะคิดและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทัศนีย์ จันติยะ, สุภิญญา ปัญญาสิทธิ์ และจิราภรณ์ กาแก้ว. (2560). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ; 7-8 ธันวาคม 2560. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 1078-1087.
- ยุพกา พุกขิมา, กนกพร นุ่มทอง และสร้อยสุตา ณ ระนอง. (2556). ความนิยมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: แรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไร. วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 30(1), 27-40.
- เยาวลักษณ์ วิสุทธีศรี, มนารณ์ บ้านเพ็ง และอัสมา ทรรคนะมีลาก. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กรณีศึกษาจากวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 20(3), 112-121.
- วรทา รุ่งบานจิต, วราลี รุ่งบานจิต, วรนาถ แซ่เซ่น, วรากร แซ่พุ่น และภากร นพฤทธิ์. (2559). แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (รายงานวิจัย). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ศุภาวิณี โลหะประเสริฐ. (2556). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวในรายวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1/2556. (รายงานวิจัยในชั้นเรียน). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ศุภิกา นิรติศัย. (2561). ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 9(2), 138-170.
- ศิริดา ทาทิพย์ และปรีณ ทนันทชัยบุตร. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ. วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น, 10(ฉบับพิเศษ), 135-140.

- สรารุณิ เขียวพฤษ และฐิตินันท์ ผิวนิล. (2563). ทศนคติของนักศึกษาที่ศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์(มสป.) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 22(2), 75-83.
- สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2556). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 9(1), 66-79.
- สุธิดา แม่นมินทร์. (2562). ทศนคติและพฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับปานกลาง-ต่ำ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 13(2), 33-48.
- สุภัทรา โยธินศิริกุล. (2560). การศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 31(97), 63-75.
- เหว่ย อู๋ และวัลลภา เฉลิมวงศาเวช. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสองภาษา ก. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 14(1), 408-422.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The roles of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22 (140), 55.
- Huilin, L., & Limpapath, P. (2016). Attitudes towards Chinese Language Learning: A Case of Thai Senior High School Students at a Private School in Bangkok. *BU Academic Review Journal*, 15(2), 102-112.
- Tipmontree, S., & Tasanameelarp, A. (2019). Using role playing activities to improve Thai EFL students' oral English communication skills. *International Journal of Business and Society (IJBS)*, 21(3), 1215-1225.